

[Valdemar Thomsen.]

Indrømmelser af Ministeren og Landbrugsraadet, men det skyldes sikkert Omstændigheder, som jeg ikke, skønt det kunde være fristende, skal komme nærmere ind paa. Jeg forstaar blot ikke, at man ikke kan bekvemme sig til at tage Skridtet fuldt ud. Det vilde man nemlig staa sig godt ved, navnlig hvis man tillægger de rene Linier i offentlig Administration Betydning.

Fuldkommen forkasteligt er det, at Statens Opkøbere af Kreaturer endnu 5 Aar efter, at jeg her første Gang paatalte det, har Lejlighed til at sammenblande Statens og deres egne Forretninger paa en saadan Maade, at ingen kan finde ud af, hvor Statens Interesser holder op, og hvor deres egne begynder. Eksportsagen i 1934—35 satte en Stopper for de værste Uhyrligheder, men endnu tolereres der paa dette Omraade Ting, som ikke ret vel taaler Dagens Lys. Den eneste Maade, hvorpaa man kan komme dette Uvæsen til Livs, er at ansætte Statsopkøbere, der ikke under nogen som helst Form maa beskæftige sig med privat Handel.

Et andet Forhold, som vi stadig har haft Opmærksomheden henvendt paa, og som kunde løses, hvis Viljen var til Stede, er en haardt tiltrængt Forhøjelse af Kreaturpriserne, i alt Fald en saadan Forhøjelse, at Priserne kommer paa Højde med Tysklandspriserne. Helt meningsløst er det, at en Kvalitet, der i 1913 betaltes med 55 Øre pr. kg, nu kun koster knap nok 50 Øre. Det er urimeligt, navnlig i Betragtning af, at Pristallet skulde betinge en Pris af 1 Kr. 05 Øre pr. kg. Men det er saa betegnende, at Pristallet er Grundlaget næsten alle Vegne, blot ikke i Forhold, der vedrører Landbruget.

Jeg vil henstille til Ministeren og til Udvalget, at man under Forslagets videre Gang søger at rette de af mig her paapegede Forhold, der altsaa for det første angaar Administrationen, for det andet Statsopkøberne og for det tredje Kreaturpriserne paa Hjemmemarkedet.

Oluf Pedersen: Medens vi er principielle Modstandere af Smør-, Svineregulerings- og Kornordningen med Statsindgreb til Forhøjelse af Priserne, ofte med det Resultat, at Afsætningen mindskes til Skade for begge Parter, baade Producent og Forbruger, har det foreliggende Lovforslag faaet en Titel, som man maa erkende er tiltalende: Bekæmpelse af Kvægtuberkulose m. m.

Det Spørgsmaal rejser sig, om Sagen,

naar den drejer sig om dette, da er grebet rigtigt an. Det har jeg mine Tvivl om. Jeg henviser til, at man her i Landet har Erfaringer med Bekæmpelse af Kvægtuberkulose, som er gode, nemlig fra Bornholm. Vi kan saaledes se af de Oplysninger, der ledsager Lovforslaget, at man derovre i Forhold til Kreaturantallet kun har faaet $\frac{1}{15}$ af det Tilskud til Nedslagninger, som der er givet i det øvrige Land. Det, jeg gerne vil have man skal undersøge, er, hvad det har kostet at udrydde Kvægtuberkulosen paa Bornholm, og sammenligne det med, hvor dyr Bekæmpelsen er efter det foreliggende Lovforslag.

Jeg spørger i denne Forbindelse den højtærede Landbrugsminister: Hvornaar kan man vente, at Arbejdet efter den foreslaaede Lov kan ventes afsluttet? Det er min Opfattelse, at det Udvalg, der vel kan ventes nedsat, burde se paa, om man kan finde en Form, der er bedre end Lovforslagets, og om man ikke her kan bruge Bornholms Metoder til Gavn for alle Parter, saaledes at vi kunde blive fri for Kvægtuberkulosen. Jeg synes, man maa se, om man kan komme den Vej frem.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(*Bording*): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet fra jeg kan næsten sige alle Sider, og jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger i Anledning af bestemte Spørgsmaal, der er rettet til mig.

Det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen anmodede mig om at gaa med til en Forhøjelse af Afgifterne paa de store Kreaturer fra 18 Kr. til 20 Kr. og for de store Kalve fra 8 Kr. til 10 Kr. Det tør jeg ikke love det ærede Medlem at gaa med til. Det er meget betænkeligt i en Tid, hvor alle Varer, ogsaa Fødevarer, stiger i Pris, at paalægge Forbrugerne en øget Afgift. Jeg tror, at saadan som vi nu har faaet det formet, forstaar man fra alle Sider, at Optræningen af de nuværende Afgifter er nødvendig til Bekæmpelse af Tuberkulosen, men gaar man til en yderligere Forhøjelse, vil det blive vanskeligt at bevare den gode Opfattelse overalt.

Det ærede Medlem henstillede til mig at overføre Beløbet 200 000 Kr. til Jordfonden; det er det Beløb, der kan anvendes til Støtte til Indsættelse af rene Dyr i nyopførte Statshusmandsbrug. Jeg er noget betænkelig ved den Tanke, for selvfølgelig maa de Ejere, der faar Del i dette Beløb, lige saa vel underkaste sig de veterinære Regler og Betingelser som andre, der renser deres Besætninger og faar Støtte hertil.